

DECIZIE

08 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Maria Ghervas
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „MAIB-Leasing”,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii cu Capital
Străin „Mosweb” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății pe Acțiuni
„MAIB-Leasing”, intervenient accesoriu Lupu Igor cu privire la obligarea transmiterii
actelor de proprietate în privința mijloacelor de transport pentru înregistrarea dreptului
de proprietate,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2016, prin care a fost
respins apelul declarat de către Societatea pe Acțiuni „MAIB-Leasing” și menținută
hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 23 decembrie 2015, prin care acțiunea
a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 02 mai 2013, ÎCS „Mosweb” SRL a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SA „MAIB-Leasing”, intervenient accesoriu Lupu Igor cu privire la
recunoașterea dreptului de proprietate asupra autovehiculelor și obligarea înregistrării
acestora pe numele companiei.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 12 octombrie 2010, între Lupu Igor
și SA „MAIB-Leasing” au fost încheiate 3 contracte de leasing financiar, și anume:
nr. FL1-1867, nr. FL1-1868 și nr. FL1-1869, prin care Lupu Igor a procurat
autoturismele de marca „Jaguar XK” cu număr de înregistrare K RI 028, „Range
Rover Vogue” cu număr de înregistrare C RI 028 și „Range Rover Vogue” cu număr
de înregistrare K RI 028.

Menționează că la data de 27 iunie 2012, între Lupu Igor și SA „MAIB-
Leasing” a fost încheiat un acord de împăcare, conform căruia suma datoriei constituia
la contractul nr. FL 1-867 - 86 251, 89 lei, la contractul nr. FL1-1868 - 94 607, 41 lei
și la contractul nr. FL 1-869 - 84 053,66 lei.

Remarcă că la data de 22 august 2012, Lupu Igor a transmis toate drepturile și
obligațiile sale companiei ÎCS „Mosweb” SRL, iar aceasta la rândul său a preluat toate
drepturile și obligațiile prevăzute în tranzacția de împăcare.

Relevă că și-a onorat în întregime toate obligațiile și a transferat către SA „MAIB-Leasing” la data de 13 septembrie 2012 - 187 290 lei, la 18 septembrie 2012 - 10 000 lei și la data 05 octombrie 2012 - 67 722,96 lei.

Astfel, insistă că și-a onorat integral obligațiile ce rezultă din tranzacția de împăcare și a achitat la timp datoria față de SA „MAIB-Leasing”, cu toate acestea compania de leasing a refuzat predarea automobilelor în proprietatea ÎCS „Mosweb” SRL sau în proprietatea lui Lupu Igor.

Mai invocă că în adresa SA „MAIB-Leasing” au fost expediate scrisori de înștiințare cu privire la reînregistrare autoturismelor menționate, însă toate scrisorile au fost respinse și neexecutate.

Solicită declararea obligațiilor ÎCS „Mosweb” SRL executate și recunoașterea automobilelor de marca „Jaguar XK” cu număr de înregistrare K RI 028, „Range Rover Vogue” cu număr de înregistrare C RI 028 și „Range Rover Vogue” cu număr de înregistrare K RI 028 proprietatea companiei ÎCS „Mosweb” SRL cu obligarea Direcției înregistrare a transporturilor și calificare a conducătorilor auto înregistrarea după compania „Mosweb” SRL a autoturismelor menționate.

În cadrul dezbaterilor judiciare ÎCS „Mosweb” SRL a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat obligarea SA „MAIB-Leasing” SA de a transmite actele de proprietate în privința mijloacelor de transport de marca „Jaguar XK” cu număr de înregistrare K RI 028, „Range Rover Vogue” cu număr de înregistrare C RI 028 și „Range Rover Vogue” cu număr de înregistrare K RI 028 pentru înregistrarea dreptului de proprietate pe numele ÎCS „Mosweb” SRL.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 01 decembrie 2014, pricina civilă la cererea de chemare în judecată a ÎCS „Mosweb” SRL împotriva SA „MAIB-Leasing”, intervenient accesoriu Lupu Igor cu privire la obligarea transmiterii actelor de proprietate în privința mijloacelor de transport pentru înregistrarea dreptului de proprietate, a fost scoasă de pe rol și explicat ÎCS „Mosweb” SRL dreptul de adresare instanței o nouă cerere conform dispozițiilor generale, precum și dreptul de a depune la Judecătoria Centru mun. Chișinău o cerere cu privire la anularea încheierii privind scoaterea cererii de pe rol, prezentând probe care să confirme imposibilitatea prezentării lui în ședința de judecată și a înștiințării instanței.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 aprilie 2014, a fost anulată încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 01 decembrie 2014 privind scoaterea de pe rol a cererii și numită pentru examinare cauza civilă la cererea de chemare în judecată a ÎCS „Mosweb” SRL împotriva SA „MAIB-Leasing”, intervenient accesoriu Lupu Igor cu privire la obligarea transmiterii actelor de proprietate în privința mijloacelor de transport pentru înregistrarea dreptului de proprietate.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 23 decembrie 2015, acțiunea a fost admisă și obligată SA „MAIB-Leasing” să transmită actele de proprietate în privința automobilului de marcă „Range Rover” cu numărul de înmatriculare CRI 028, automobilului de marcă „Range Rover” cu numărul de înmatriculare KIR 028, automobilului de marcă „Jaguar XKR” cu numărul de înmatriculare KRI 028 pentru înregistrarea dreptului de proprietate după ÎCS „Mosweb” SRL.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2016, a fost respins apelul declarata de SA „MAIB-Leasing” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 04 octombrie 2016, SA „MAIB-Leasing”, prin intermediul oficiului poștal, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia

casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii și dispunerea întoarcerii executării pe marginea titlului executoriu emis în baza deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2016, prin restituirea de către ÎCS „Mosweb” SRL către SA „MAIB-Leasing” a tot ceea ce s-a dispus în temeiul acestei decizii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ilegale, neîntemeiate și adoptate cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, motive pentru care acestea urmează a fi casate.

Menționează că primul argument al instanței de apel la respingerea apelului SA „MAIB-Leasing”, dar și unicul argument al primei instanțe la admiterea acțiunii ÎCS „Mosweb” SRL a fost acela al executării integrale de către ultimul a Tranzacției de împăcare din 27 iunie 2012, astfel încât, după convingerea instanțelor, faptul că intimatul a achitat o anumită sumă rezultă că acesta a executat întocmai condițiile Tranzacției.

Consideră, însă că aceste constatări ale instanțelor ierarhic inferioare ca fiind neîntemeiate, deoarece instanțele în mod eronat au apreciat conținutul Tranzacției, ceea ce a dus la soluționarea greșită a pricinii.

În context, remarcă că intimatul, contrar concluziilor instanțelor inferioare, nu a respectat și nu și-a onorat obligațiile contractuale asumate prin contractele de leasing, dar și implicit prin Tranzacție în cuantumul și în modul stabilit față de recurent. Or, conținutul Tranzacție stabilește clar și exact condițiile de tranșare a litigiului, și anume - prin transmiterea (revendicarea) autoturismelor către creditor în scopul stingerii datoriei cumulate și necalculării pentru aceasta a penalităților și dobânzilor de întârziere (pct. 1.3.3. din Tranzacție). Care, urmare a revendicării autoturismelor, acestea urmau să fie evaluate și apreciate conform pct. 1.3.2 din Tranzacție, datoria finală a debitorului Igor Lupu față de SA „MAIB-Leasing” urmând a fi stabilită în acord suplimentar la tranzacția de împăcare, deoarece sumele stabilite în Tranzacție nu erau definitive și urmau a fi modificate, însă, un asemenea acord prin care să fie stabilite sumele finale pe care urma să le achite Lupu Igor așa și nu a fost întocmit din motivul neonorării de către Lupu Igor a obligațiilor stabilite în pct. 1.3. din Tranzacție și nu a predat recurentului automobilele pentru efectuarea unei evaluări a acestora și stabilirii datoriei finale pe care o are acesta.

Afirmă că potrivit actului de returnare a bunului la data de 27 iunie 2012 către SA „MAIB-Leasing” a fost returnat autoturismul „Range Rover Vogue” (obiectul contractului de leasing financiar N FL1-1868), respectiv, a fost returnat doar un autoturism, contrar prevederilor și obligațiilor asumate de Lupu Igor în baza Tranzacției de a returna toate 3 automobile, obiecte ale contractelor de leasing litigioase. În consecință, la etapa actuală toate automobilele se află în posesiunea lui Lupu Igor.

Totodată, relevă că instanța de apel nu a luat în considerație, nu s-a expus și respectiv nu a dat o apreciere constatărilor reflectate în hotărârea primei instanțe în privința faptului că ÎCS „Mosweb” SRL a stins datoria pe contractele de leasing nr. FL1 -867 din 12 octombrie 2010, nr. FL1-1868 din 20 octombrie 2010, nr. FL1-1869 din 20 octombrie 2010 conform Tranzacției, însă în ordinele de plată prezentate nr.1 din 13 septembrie 2012, nr. 4 din 18 septembrie 2012, nr. 6 din 05 octombrie 2012, la destinația plății sunt indicate alte contracte decât cele care constituie obiectul litigiului dedus judecătii, și anume: contractul de cesiune nr. 1 din 03 septembrie 2012, acordul nr. 16208 la contractul de cesiune nr. 1 din 03 septembrie 2012, contractul de cesiune

nr. 1 din 12 septembrie 2012, acordul nr. 16302 la contractul de cesiune nr. 1 din 12 septembrie 2012, care nu sunt anexate la materialele cauzei.

La fel, invocă și asupra faptului că între un debitor, cum este la caz Lupu Igor și un debitor-fidejutor ÎCS „Mosweb” SRL nu poate fi încheiat un contract de cesiune a creanței, or un asemenea contract se încheie doar între creditor și o persoană terță, care preia de la creditor dreptul de a pretinde de la debitor să dea, să facă sau să nu facă ceva. Între debitor și o persoană terță care dorește să preia datoriile acestuia se încheie doar un contract de preluare de datorie în conformitate cu art. 567 alin.(1) Cod civil.

Susține, însă că debitorul Igor Lupu a fost decăzut și nu a avut dreptul de răscumpărare a obiectelor contractelor de leasing în momentul încheierii Contractelor de cesiune a creanței cu ÎCS „Mosweb” SRL din 22 august 2012, pe motivul nerespectării și neonorării obligațiilor contractuale de către acesta în cuantumul și modul stabilit față de recurent, fapt confirmat prin conținutul Tranzacției de împăcare din 27 iunie 2012. În consecință debitorul-fidejutor ÎCS „Mosweb” SRL, obținând în urma achitărilor parțial efectuate, doar dreptul de regres față de debitorul Igor Lupu conform normelor legale, nu și un drept real (creanța) de a pretinde careva drepturi patrimoniale din partea „MAIB-Leasing” SA.

Este de părere că instanța de apel în mod eronat a făcut trimitere la art. 556, alin. (1) Cod civil cu mențiunea că Lupu Igor și ÎCS „Mosweb” SRL aveau dreptul să încheie un contract de cesiune a creanței, ceea ce echivalează cu faptul că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și totodată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, considerând, de altfel, că calificarea unor asemenea raporturi între debitor și debitorul-fidejutor urmau a fi aplicate în mod direct prevederile art. 567-571 Cod civil, care reglementează raporturile de preluare a datoriei.

De asemenea, apreciază drept eronată interpretarea de către instanța de apel a concluziilor și constatărilor conținute în încheierea Curții Supreme de Justiție din 05 mai 2016, prin care a fost menținută în vigoare hotărârea Judecătoriei Centru din 07 mai 2015 de respingere a acțiunii SA „MAIB-Leasing” înaintată împotriva lui Igor Lupu, Rusu Inga, ÎCS „Mosweb” SRL și SRL „Lorantrans” cu privire la încasarea sumei și transmiterea bunurilor în posesie, deoarece, prin actele judecătorești la care a făcut referire instanța, acțiunea SA „MAIB-Leasing” a fost respinsă pe motivul că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2014 a fost intentat procesul de insolvență față de SRL „Lorantrans”, iar conform tabelului definitiv al creanțelor, creanța SA „MAIB-Leasing” pe marginea contractelor de leasing financiar nr. FL1 - 1867 din 12 octombrie 2010, nr. FL1-1868 din 20 octombrie 2010, nr. FL1-1869 din 20 octombrie 2010 a fost validată în cuantum de 123 127,32 lei și 161 744,90 euro, respectiv instanța de insolvență expunându-se asupra sumelor solicitate de către SA „MAIB-Leasing”.

Pentru considerentele arătate, relevă că, instanța de apel făcând referire la încheierea Curții Supreme de Justiție din 05 mai 2016, dar nestudiind în mod minuțios circumstanțele de fapt și motivele constatărilor instanței supreme la declararea inadmisibilității recursului SA „MAIB-Leasing” în litigiu enunțat, nu a examinat și apreciat în mod just circumstanțele de fapt și de drept în litigiul dedus judecătii, bazându-se doar pe încheierea Curții Supreme de Justiție menționată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele cauzei rezultă că decizia instanței de apel din 28 iunie 2016 a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces, inclusiv recurentului „MAIB-Leasing” la data de 28 iulie 2016, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire

(f.d. 229 Vol.I), însă recurentul insistă că a recepționat copia deciziei contestate la data de 04 august 2016.

Alte date care ar confirma contrariul la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul prin intermediul oficiului poștal, la 04 octombrie 2016, în termen.

La 19 octombrie 2016, în adresa intimatului ÎCS „Mosweb” SRL și intervenientului accesoriu Lupu Igor a fost expediată copia recursului declarat de către SA „MAIB-Leasing” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Însă nici intimatul și nici intervenientul accesoriu nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 23 noiembrie 2016, recursul declarat de către SA „MAIB-Leasing”, a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Înaintând acțiunea în judecată, împotriva SA „MAIB-Leasing” și intervenientul accesoriu Lupu Igor, ÎCS „Mosweb” SRL, concretizându-și cerințele a solicitat obligarea SA „MAIB-Leasing” SA de a-i transmite actele de proprietate în privința mijloacelor de transport de marca „Jaguar XK” cu număr de înmatriculare K RI 028, „Range Rover Vogue” cu număr de înmatriculare C RI 028 și „Range Rover Vogue” cu număr de înmatriculare K RI 028 pentru înregistrarea dreptului de proprietate pe numele ÎCS „Mosweb” SRL.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii și admiterii acesteia, obligând „MAIB Leasing” SA să transmită actele de proprietate în privința automobilului de marcă „Range Rover” cu numărul de înmatriculare CRI 028, automobilului de marcă „Range Rover” cu numărul de înmatriculare KIR 028, automobilului de marcă „Jaguar XKR” cu numărul de înmatriculare KRI 028 pentru înregistrarea dreptului de proprietate după ÎCS „Mosweb” SRL, motivându-și soluția prin raționamentul că clauzele formulate în tranzacția de împăcare încheiată între SA „MAIB-Leasing” și Lupu Igor au fost stabilite în mod clar și conchis și nu lasă loc interpretării, respectiv noul debitor ÎCS „Mosweb” SRL, care a cesionat creanța a lui Lupu Igor existentă față de SA „MAIB-Leasing”, ulterior a stins-o în condițiile prevăzute în tranzacția de împăcare.

Cât privește, existența unor pretinse erori în privința prețului, instanța a criticat argumentul invocat de Compania de leasing în acest sens, deoarece această clauză are caracter esențial, iar art. 679 alin. (1) prevede că, contractul se consideră încheiat atunci când părțile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esențiale.

În fapt, instanța a menționat că tranzacția de împăcare stabilește în mod cert plata în valută MDL, fiind determinat și volumul deplin a datoriei față de „MAIB Leasing” SA, astfel încât, din moment ce contractul prevede în mod clar această

dispoziție, plata efectuată urmează a fi apreciată ca fiind o executare corespunzătoare a contractului de către ÎCS „Mosweb” SRL.

Judecând apelul declarat de către SA „MAIB-Leasing”, instanța de apel a găsit necesar de a-l respinge și a menține hotărârea primei instanțe, considerând că concluziile primei instanțe sunt întemeiate și corecte, iar hotărârea prin care acțiunea a fost admisă, legală

La caz, instanța de recurs constată, însă, că contrar prevederilor art. 239 CPC și art. 241 alin. (5) CPC, decizia instanței de apel este una nemotivată, iar concluziile instanței de apel sunt expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul probator și normele de drept ce reglementează acest aspect.

Or, analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

Totodată, în conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță; instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată, instanța de recurs reține că contrar acestor prevederi și dispozițiilor conținute în art. 373 alin. (5) CPC, instanța de apel judecând apelul a trecut superficial asupra pretențiilor formulate, care însă urmau a fi soluționate minuțios prin prisma dispozițiilor ce guvernează prezentul litigiu.

În acest context, instanța de recurs remarcă că verificând legalitatea hotărârii primei instanțe, instanța de apel a reținut selectiv unele concluzii ale primei instanțe, fără a intra în esența concluziilor remarcate de prima instanță, care au și constituit temei de admitere a acțiunii.

Astfel, adoptând soluția dată, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că drept temei de admitere a acțiunii de prima instanță a fost acela că prin contractul de cesiune a creanțelor din 22 august 2010, Lupu Igor a fost substituit în calitatea sa de debitor pe contracte de leasing financiar nr. FL1-1867, nr. FL1-1868 și nr. FL1-1869 de către ÎCS „Mosweb” SRL, iar ultimul, la rândul său, a stins datoriile pe contractele de leasing menționate în condițiile prevăzute de Tranzacția de împăcare semnată la 27 iunie 2012 între SA „MAIB-Leasing” și Lupu Igor. Or, după convingerea instanțelor, faptul că intimatul a achitat o anumită sumă rezultă că acesta a executat întocmai condițiile Tranzacției.

În atare situație instanța de apel, reieșind din argumentele SA „MAIB-Leasing” invocate în apel, și condițiile Tranzacției din 27 iunie 2012, precum și în baza probelor conținute în dosar, urma să verifice corectitudinea concluziilor primei instanțe, fapt însă care nu a fost efectuat, ce indică la o examinare superficială a cauzei în ordine de apel.

Așadar, situația de fapt din cauză ar fi trebuit cercetată de către instanța de apel prin prisma, cel puțin, a obligațiilor ce rezultă din Tranzacția semnată la 27 iunie 2012 între SA „MAIB-Leasing” și Lupu Igor.

Aceasta deoarece, la adoptarea soluției instanța de apel a reieșit doar din pct. 1.2.1. a Tranzacției, prin care, de altfel, a fost doar constatat faptul că urmare a

neonorării de către Lupu Igor a obligațiilor asumate prin contractele de leasing financiar nr. FL1-1867, nr. FL1-1868 și nr. FL1-1869, ultimul acumulând o datorie față de SA „MAIB-Leasing” pe contractele de leasing nominalizate, și anume: pe contractul de leasing nr. FL1-1867 din 12 octombrie 2010 datoria în sumă de 86 251,89 lei; pe contractul de leasing FL1-1868 din 20 octombrie 2010 datorie în suma de 94607,41 lei, inclusiv valoarea de răscumpărare a automobilului în sumă de 41 831,27 lei și pe contractul de leasing FL1-1869 din 20 octombrie 2010 datoria în sumă de 84 053,66 lei, inclusiv valoarea de răscumpărare a automobilului în sumă de 37371,73 lei.

Pe când, însuși condițiile soluționării litigiului apărut între SA SA „MAIB-Leasing” și Lupu Igor au fost stabilite la pct. 1.3.1. a Tranzacției, prin care ultimul și-a asumat angajamentul de a returna autoturismele obținute în folosință și posesie temporară în temeiul contractelor de leasing în termenele prevăzute în Tranzacție, adică, până la data de 31 iulie 2012 autoturismul Jaguar XK – contract de leasing financiar nr. FL1-1867, până la data de 30 iunie 2012 autoturismul Range Rover Vogue – contract de leasing financiar FL1-1868 și până la data de 31 iulie 2012 autoturismul Range Rover Vogue – contract de leasing financiar FL1-1869.

Iar pct. 1.3.2 al aceleiași Tranzacții indică că doar după returnarea autoturismelor, acestea urmau să fie evaluate și apreciate conform pct. 1.3.2 din Tranzacție, datoria finală a debitorului Igor Lup față de SA „MAIB-Leasing” SA urmând a fi stabilită în acord suplimentar la Tranzacția respectivă.

Prin urmare, se constată că instanța de apel constatând că între SA „MAIB-Leasing” și Lupu Igor a avut loc înțelegere amiabilă în rezolvarea litigiului prin încheierea unei Tranzacții de împăcare, care a produs efecte juridice, a omis de a verifica dacă părțile au respectat obligațiile în corespundere cu condițiile Tranzacției respective, pe când acest fapt se impune a fi stabilit, deoarece doar achitarea unor sume de bani de către ÎCS „Mosweb” SRL, care în temeiul contractului de cesiune a creanțelor, a preluat obligațiile și drepturile a lui Lupu Igor, nu poate constitui o probă determinantă în acest sens, cu atât mai mult că SA „MAIB-Leasing” insistă că acesta nu a respectat și nu și-a onorat obligațiile contractuale asumate prin contractele de leasing, dar și implicit prin Tranzacție în cuantumul și în modul stabilit.

De altfel, în caz afirmativ urma a se verifica dacă suma achitată de ÎCS „Mosweb” SRL în valoare totală de 264 304,70 lei, constituie datorie finală stabilită prin Tranzacție și dacă aceasta stinge toate ratele indicate conform graficelor de plată care constituie parte integrantă a contractelor de leasing financiar nr. FL1-1867, nr. FL1-1868 și nr. FL1-1869.

Acest fapt se impune a fi stabilit și din considerentul că SA „MAIB-Leasing” insistă asupra faptului că deși, în Tranzacția de împăcare, valoarea datoriei pentru fiecare autoturism este indicat în lei MDL, în realitate părțile se refereau la moneda unică europeană Euro, ori părțile au încheiat respectiva tranzacție pentru a tranșa litigiu apărut pe seama contractelor de leasing financiar a căror obligații pecuniare erau exprimate în euro.

În acest context, era necesar a fi dată o apreciere și a actelor de verificare reciprocă între SA „MAIB-Leasing” și Lupu (Rusu) Igor, a căror valoare este exprimată în euro, acte semnate de către Lupu (Rusu) Igor, ceea ce confirmă faptul că ultimul a fost de acord cu valoarea și valuta indicată.

De altfel, este neînțeleasă și referirea instanței de apel în acest sens la încheierea Curții Supreme de Justiție din 05 mai 2016, prin prisma prevederilor art. 123 alin. (2) CPC, prin care a fost menținută în vigoare hotărârea Judecătoriei Centru mun.

Chișinău din 07 mai 2015 de respingere a acțiunii SA „MAIB-Leasing” înaintată împotriva lui Igor Lupu, Rusu Inga, SRL „Mosweb”, SRL „Lorantrans” cu privire la încasarea sumei și transmiterea bunurilor în posesie.

Or, prin actele judecătorești la care a făcut referire instanța, acțiunea SA „MAIB-Leasing” a fost respinsă pe motivul că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2014 a fost intentat procesul de insolvență față de SRL „Lorantrans”, iar conform tabelului definitiv al creanțelor, creanța SA „MAIB-Leasing” pe marginea contractelor de leasing financiar nr. FL1-1867 din 12 octombrie 2010, nr. FL1-1868 din 20 octombrie 2010, nr. FL1-1869 din 20 octombrie 2010 a fost validată în cuantum de 123 127, 32 lei și 161 744, 90 euro, respectiv instanța de insolvență expunându-se asupra sumelor solicitate de către SA „MAIB-Leasing”.

La caz, instanța făcând referire la actele judecătorești menționate și invocând puterea lucrului judecat, urma să aprecieze constatările reflectate în acestea, deoarece cum a fost arătat, instanța de insolvență a validat creanța SA „MAIB-Leasing” în cuantum de 123 127,32 lei și 161 744, 90 euro, pe când în speța dedusă judecării a stabilit executarea condițiilor pe aceleași contracte de leasing prin achitarea de către ÎCS „Mosweb” SRL doar a sumei de 264 304,70 lei, în consecință concluziile instanței la acest capitol conțin discrepanțe.

Totodată, instanța de apel nu a luat în considerație, nu s-a expus și respectiv nu a dat o apreciere constatărilor enunțate în hotărârea sa de către prima instanță în privința faptului că ÎCS „Mosweb” SRL a stins datoria pe contractele de leasing nr. FL1 - 1867 din 12 octombrie 2010, nr. FL1-1868 din 20 octombrie 2010, nr. FL1-869 din 20 octombrie 2010 conform Tranzacției, cu toate că în ordinele de plată prezentate nr. 1 din 13 septembrie 2012, nr. 4 din 18 septembrie 2012, nr. 6 din 05 septembrie 2012, la destinația plății sunt indicate alte contracte decât cele care constituie obiectul litigiului dedus judecării, și anume: contractul de cesiune nr. 1 din 03 septembrie 2012, acordul nr. 16208 la contractul de cesiune nr. 1 din 03 septembrie 2012, contractul de cesiune nr. 1 din 12 septembrie 2012, acordul nr. 16302 la contractul de cesiune nr. 1 din 12 septembrie 2012, care, însă, nu sunt anexate la materialele cauzei.

În același timp, instanța de recurs consideră că la caz era necesar de a fi verificat și constatat dacă Lupu Igor în general putea cesiona debitorului fidejutor ÎCS „Mosweb” SRL în temeiul unui Contract de cesiune a creanței în condițiile prevederilor art. 556-566 Cod civil datorită sale. Or, în opinia Companiei de leasing, această operațiune se putea efectua doar în temeiul unui contract de preluare a datoriei conform prevederilor art. 567-571 Cod civil, și dacă în acest caz urma să fie solicitat în mod expres acordul creditorului SA „MAIB-Leasing”, cu sancțiunea de neproducere a efectelor juridice.

Iar în acest sens, era necesar de a fi dată o apreciere adecvată și scrisorii SA „MAIB-Leasing” nr. 16302 din 03 octombrie 2012, prin care ultima a dat acordul la achitarea datoriei a lui Lupu Igor acumulate pe contractele de leasing financiar nr. FL1-1867, nr. FL1-1868 și nr. FL1-1869 de către ÎCS „Mosweb” SRL în temeiul Tranzacției de împăcare și dacă prin acest înscris se prezumă și acordul Companiei de leasing de răscumpărare de către ÎCS „Mosweb” SRL a obiectelor contractelor de leasing.

La fel, și alte argumente susținute de SA „MAIB-Leasing” în cererea de apel au fost ignorate și lăsate fără o apreciere corespunzătoare de către instanța de apel, dar care urmau a fi analizate și examinate întru judecarea justă și corectă a cauzei, or lucrul efectuat asupra unui litigiu supus judecării nu poate avea doar un aspect aparent, deoarece contravine principiilor impuse prin lege.

Ca urmare, în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, instanța de recurs ține să menționeze că instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

În contextul dat, instanța de recurs reține că cele descrise cert indică la examinarea superficială a apelului, fără a fi supusă controlului temeinicia și corectitudinea soluției date de prima instanță prin prisma prevederilor legale.

În speță, prezintă relevanță și faptul că folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, reieșind din specificul acestui, presupune prin sine lămurirea completă și pe bază de dovezi certe a situației de fapt, care, este diferită de la caz la caz.

Sub aspectul celor relatate se constată că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Distinct de cele mai sus arătate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

La rejudecarea pricinii instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se admite recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „MAIB-Leasing”.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2016 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii cu Capital Străin „Mosweb” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății pe Acțiuni „MAIB-Lesing”, intervenient accesoriu Lupu Igor cu privire la obligarea transmițerii actelor de proprietate în privința mijloacelor de transport pentru înregistrarea dreptului de proprietate, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Maria Ghervas

Tamara Chișca-Doneva